

ÎNCHEIERE

09 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată, avocatul Bucliș Anișoara, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea mixtă "Incaso" societate cu răspundere limitată împotriva lui Străinu Ștefan cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2016 ÎM "Incaso" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Străinu Ștefan cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin contractul de cesiune a creanței nr. CES-1/01/06/2010 din 16.06.2010 ÎCS "Iute Credit" SRL a cedat către ÎM "Incaso" SRL toate creanțele contractate de prima cu persoanele terțe, inclusiv cu Străinu Ștefan.

Relevă că, la data de 16 aprilie 2013 Străinu Ștefan a încheiat cu ÎCS "Iute Credit" SRL contractul de împrumut nr. 546991 în baza căruia primul a luat cu împrumut de la ultimul suma de 2000 de lei.

Susține că, ÎCS "Iute Credit" SRL și-a onorat obligațiunile contractuale la 16 aprilie 2013, transferînd pe contul lui Străinu Ștefan suma împrumutată, însă ultimul în termenul convenit în contract nu a rambursat împrumutul și sumele aferentei acestuia, inclusiv după expedierea notificărilor/reclamațiilor în adresa pîrîtului.

Solicită încasarea din contul lui Străinu Ștefan în beneficiul ÎM "Incaso" SRL a sumei de 5592 de lei, compusă din suma împrumutată în mărime de 2000 de lei, taxa aferentă a contractului 680 de lei, penalitatea pentru reziliere – 500 de lei și penalitatea contractuală pentru întârziere – 2412 lei precum și cheltuielile de asistență juridică – 900 de lei și taxa de stat – 270 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Călărași din 26 mai 2016 s-a admis parțial acțiunea înaintată de ÎM "Incaso" SRL, s-a încasat din contul lui Străinu Ștefan în beneficiul ÎM "Incaso" SRL datoria conform contractului de împrumut bănesc în mărime de 2000 de lei, taxa aferentă contractului în cuantum de 680 de lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 800 de lei, taxa de stat în sumă de 270 de lei, cheltuielile de citare în mărime de 90 de lei, iar în total suma de 3840 de lei.

Prima instanță a reținut că, clauzele contractuale ce vizează penalitatea pentru rezilierea anticipată a contractului și penalitatea contractuală pentru întârziere sunt nule de drept în temeiul art. 719 alin. (1) lit. f) din Codul civil, întrucât obligă împrumutatul la plata unor sume disproporționat de mari în cazul neonorării obligațiilor contractuale, comparativ cu eventualele pagube suferite de împrumutător.

În partea ce ține de suma împrumutată și taxa aferentă acesteia instanța a conchis că urmează a fi încasată în beneficiul reclamantului deoarece la materialele cauzei nu există probe ce ar atesta rambursarea de către Străinu Ștefan a sumelor menționate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎM "Incaso" SRL și s-a menținut hotărârea Judecătorei Călărași din 26 mai 2016.

La data de 09 decembrie 2016 reprezentantul Întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată, avocatul Bucliș Anișoara a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2016 solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și parțială a hotărârii primei instanțe cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care să fie admise pretențiile privind încasarea penalităților contractuale în cuantumul solicitat în acțiune precum și încasarea taxei de stat achitată pentru depunerea cererii de recurs în mărime de 135 de lei.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat art. 602 alin. (1) din Codul civil și art. 624 alin. (1) din Codul civil, iar decizia recurată a fost emisă contrar art. 22 din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul, ca fiind declarat în termen, corelînd data comunicării către recurent a deciziei instanței de apel – 13 octombrie 2016 (f.d. 70) cu data depunerii recursului – 09 decembrie 2016 (f.d. 74).

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a aplicat eronat art. 602 alin. (1) din Codul civil și art. 624 alin. (1) din Codul civil, iar decizia recurată a fost emisă contrar art. 22 din Codul de procedură civilă nu pot fi reținute deoarece instanța a aplicat elocvent normele juridice precitate reieșind din analiza naturii juridice a sumelor solicitate și a caracterului contractului de împrumut, cu respectarea garanțiilor procesuale ce derivă din dreptul la un proces echitabil.

Completul consideră oportun de a remarca faptul că, stipulațiile contractuale ce vizează penalitatea pentru rezilierea anticipată a contractului și penalitatea contractuală pentru întîrziere sunt nule de drept în temeiul art. 719 alin. (1) lit. f) din Codul civil, or, în cadrul condițiilor contractuale standard, fără a prejudicia dispozițiile care exclud posibilitatea derogării de la dispozițiile legale în defavoarea consumatorului, este nulă clauza prin care utilizatorului i se promite plata unei penalități dacă obligația nu este executată sau este executată cu întîrziere, dacă întîrzie plata sau dacă partenerul lui de contract reziliază contractul. Mai mult ca atît, clauza penală este lovită de nulitate absolută în cazul în care obligă împrumutatul la plata unor sume disproporționat de mari în cazul neonorării obligațiilor contractuale, comparativ cu eventualele pagube suferite de împrumutător.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată, avocatul Bucliș Anișoara ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii mixte "Incaso" societate cu răspundere limitată, avocatul Bucliș Anișoara se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță